

vi have vedtaget i den nu bestaaende Lov, ved at knytte Arbejdernes Forsikring til et bestaaende Arbejdsforhold til en Arbejdsgiver; jeg har saa meget mere haft Grund til ikke i den Henseende at foretage Afvigelse fra Industriarbejdernes Ulykkesforsikring, som jeg føler mig fuldt overtydet om, at hvis vi ikke fastholde dette som det faste Punkt i Grundlaget, vilde vi ikke vide, hvor vi kom hen, thi ellers ville vi overhovedet ikke kunne opstille nogen Grænse for, hvem der med Rette bør komme ind under den lovbestemte Ulykkesforsikring; vi ere jo alle Arbejdere i videre Forstand og berettigede til at kalde os det. Altsaa ikke blot for at være i Overensstemmelse med den allerede tilvejebragte Lovgivning, og hvad der tidligere er foreslaaet, men ogsaa fordi jeg betragter det som den eneste Vej, ad hvilken man kan komme frem, naar vi ville naa til et virkeligt Resultat, gaar mit Forslag ud paa uden videre at forsikre ved Virksomheder i Landbruget alene de Arbejdere, der staa i et Arbejdsforhold til en Arbejdsgiver mod Løn, eller hvad dertil svarer. Dette er da Tyende paa Landet, Landarbejdere, Indsiddere, en Række af Funktionærer og endelig de Husmandsfamilier, som undertiden ere Arbejdere, undertiden Arbejdsgivere, som snart arbejde for egen Regning, snart arbejde mod Løn for andre. Naar man dernæst spørger, hvor mange dette da er, saa er det ikke vanskeligt for enhver af de Herrer, lige saa lidt som det har været for mig, af Tabelværket i Danmarks Statistik at danne sig en ret bestemt Mening over Antallet af de Personer, deres Køn og Stilling, som ville komme ind under en saadan Lov for Landbrugets Lønarbejdere. Der er imidlertid for nylig af Direktøren for Statens statistiske Bureau i et Foredrag, som blev holdt i „Nationaløkonomisk Forening“, fremsat et Tal, som han i øvrigt nærmere har gjort Rede for, og dette andrager 260,000 Personer af nævnte Slags. Det forekommer mig da, at vi under disse Omstændigheder gøre vel i at holde os til den fra denne Side fremkomne Oplysning, fremfor at benytte den af mig nævnte Kilde, saa meget mere, som Benyttelsen af Tabelværket ikke vil give os ganske det samme Tal. Direktøren har gjort Rede for, hvorledes han er kommen til det Tal, og Beregningen vil om ikke lang Tid komme til at foreligge offentlig. Vi bør derfor indtil videre gaa ud fra Direktør Rubins Beregning, hvorefter 260,000 Personer ville komme til at falde ind under dette Lovforslags § 1,

og af disse ville 153,000 være Tyende — i dette Tal, 260,000, ere Børn fratrukkne, da de som Regel ikke ville deltage i Arbejdet. Da nu det samlede Landbrug omfatter omtrent 900,000 Personer, vil der altsaa blive tilbage ca. 640,000, som ikke ville komme ind under den paabudte Ulykkesforsikring; men blandt disse vil der være omkring 160,000 Børn under 10 Aar, antager jeg, der vil altsaa være et Antal af omkring 480,000 arbejdende Personer uden for Forsikringen og 260,000, som ville være forsikrede. Det 3dje Spørgsmaal, som rejser sig, naar man vil tilvejebringe en Lov i den Retning, er da, hvilken Forsikring man vil give disse Personer. Her har der for mit Vedkommende ikke været noget Valg; jeg har ogsaa i denne Henseende ment, at det vilde være næsten nødvendigt at foreslaa den samme Forsikring for Landarbejderne som den, vi have tilvejebragt for Industriens Arbejdere. Man bør nemlig i den Henseende gøre Fordringen om Ligestilling gældende, saa længe man ikke efter nærmere Overvejelser og Undersøgelser maatte komme til det Resultat, at der nødvendigvis maa indtræde nogen Forskel i dette Forhold. Saa længe man ikke er kommen dertil, finder jeg det rigtigt og billigt, at man ligestiller de forskellige Erhvervs Arbejdere. I den Henseende har jeg derfor ikke fundet nogen Anledning til at gøre nogen Ændring. Forsikringen omfatter følgelig saavel Forsikringen imod ophørende Arbejdsudygtighed som mod vedvarende Arbejdsudygtighed efter de gældende Regler for Industriens Arbejdere. De Herrer vide derefter, hvilken Erstatning der bliver Tale om, nemlig 6 Aars Løn for fuld Arbejdsudygtighed og forholdsvis Erstatning ved delvis blivende Arbejdsudygtighed, endvidere 4 Aars Løn til en Enke eller andre efterladte efter en omkommen Arbejder. Naar man derefter vil spørge, hvad en saadan Forsikring for disse 260,000 Arbejdere med de Forsikringsbeløb, jeg har nævnt, da vil koste, er det jo ganske nødvendigt i den Henseende at basere Beregningen paa det formodede Antal af Ulykkestilfælde, som ville ramme disse 260,000 Personer. Her er det da gjort gældende, at det ikke gaar an at se bort fra den Ulykkesstatistik, som man har i det eneste Land i Europa, hvor man har en Ulykkesforsikring for Landbruget, nemlig i Tyskland. Arbejderkommissionen var i 1887 afskaaren fra at benytte denne Statistik, eftersom denne Lovgivning først traadte i Kraft samme Aar, og der altsaa ikke forelaa Oplysning-